739/06

Den 16. januar 2006 blev i sag nr. 66.358:

xxxxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxx xxx xxx xxx
xxxx xxxxxxx

mod

PFA Pension
Marina Park
Sundkrogsgade 4
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der gennem sin bank har tegnet heltidsulykkesforsikring i PFA Pension, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at klagerens krav er forældet.

Det fremgår af sagen, at klageren den 18/1 1999 var udsat for et trafikuheld, hvorved hun pådrog sig en forvridning af halshvirvelsøjlen samt gener i højre hånd.

Ved ulykken fik klageren glasskår i højre hånd. Det viste sig efterfølgende, at der fortsat var glasskår tilbage i hånden, og klageren blev opereret den 24/1 2000 og den 14/3 2001. Efter den anden operation udviklede hun et smertesyndrom i hånden. Der blev forsøgt behandling med blokader samt medicinsk behandling, hvilket imidlertid ikke havde nogen varig effekt.

Med hensyn til den sociale og erhvervsmæssige situation fremgår det bl.a., at klageren på ulykkestidspunktet var 19 år og under uddannelse til køkkenassistent. Efter ulykken gjorde hun uddannelsen færdig med støtte i juni 2000. Herefter blev hun ansat på fuld

tid som køkkenleder og pædagogmedhjælper i en daginstitution, men hun kunne ikke klare arbejdet og blev opsagt med fratrædelse den 1/10 2001.

I foråret 2003 blev klageren gennem kommunen arbejdsprøvet som delikatesseassistent i et supermarked. Det fremgik herved, at hun kunne arbejde ca. 25 timer om ugen. Herefter blev hun i slutningen af 2003 ansat i fleksjob som delikatesseassistent 20 timer om ugen med 50 % løntilskud fra kommunen. Den 28/9 2004 blev fleksjobaftalen ændret, således at arbejdstiden blev nedsat til 15 timer om ugen, og at det kommunale løntilskud herefter udgjorde 2/3.

I udtalelse af 5/10 2004 fastsatte Arbejdsskadestyrelsen skønsmæssigt klagerens méngrad til 25 %. Samtidig fremgår det af udtalelsen, at stationærtidspunktet blev fastsat til den 4/2 2000. Af udtalelsen fremgår bl.a.:

> "**Stationærtidspunktet:**
> Stationærtidspunktet er det tidspunkt, hvor der efter relevant behandling i nogenlunde fortsættelse af ulykkestilfældet ikke kan forventes yderligere bedring.
>
> Det fremgår af ovennævnte lægelige oplysninger, at M.P. blev opereret 2 gange i højre hånd efter ulykken, hvor der blev fjernet glasskår i hånden. Den første operation fandt sted den 24. januar 2000 og den anden operation den 14. marts 2001. Efter den sidste operation blev tilstanden forværret, og M.P. udviklede et smertesyndrom. Vi har herefter fastsat stationærtidspunktet til 14 dage efter den første operation dvs. den 4. februar 2000, hvor der efter lægelig vurdering ikke vil ske en væsentlig bedring af helbredstilstanden."

Klagerens advokat anmeldte skaden til selskabet ved skrivelse af 15/2 2005. Advokaten henviste til udtalelsen fra Arbejdsskadestyrelsen og anmodede selskabet om at udbetale erstatning i overensstemmelse hermed.

I skrivelse af 24/2 2005 til klagerens advokat meddelte selskabet afslag på forsikringsdækning, idet selskabet henviste til, at der var gået mere end 5 år fra skaden skete, hvorfor kravet var forældet.

Klagerens advokat har herefter indbragt sagen for nævnet, hvor hun har gjort gældende, at selskabet skal betale erstatning for følgerne efter personskaden den 18/1 1999. Klageskrivelsen var vedlagt diverse lægelige oplysninger samt speciallægeerklæringer.

I selskabets skrivelse af 7/4 2005 til nævnet hedder det bl.a.:

> "Kundskab til kravet er tidspunktet, hvor skadelidte har kendskab til, at et ulykkestilfælde kan give følger - dvs. udfra skadens omfang og lægelige diagnoser og ikke det tidspunkt, hvor der fastsættes en méngrad af Arbejdsskadestyrelsen. Forfaldstidspunktet er tidspunktet, hvor omfanget af skaden kan opgøres, hvilket svarer til stationærtidspunktet.
>
> I dette tilfælde betyder den 2-årige forældelsesfrist, at M.P. havde kundskab til sit krav senest på stationærtidspunktet i februar 2000, hvor kravet forfaldt.
>
> Forældelsesfristen på 2 år begynder derfor at løbe ved udgangen af år 2000, og kravet er derfor senest forældet ved udgangen af 2002.
>
> Samtidig er det vores opfattelse, at kravet også er forældet efter den 5-årige forældelsesfrist, da stationærtidspunktet af Arbejdsskadestyrelsen er fastsat til 4. februar 2000 og dette sidestilles med forfaldstidspunktet. Den 5-årige forældelsesfrist virker uafhængigt af M.P.'s kundskab til kravet.
>
> Vi modtager først anmeldelse af skaden den 16. februar 2005, hvilket er mere end 5 år fra forfaldstidspunktet.
>
> **Vi fastholder vores afgørelse**
>
> Udfra ovenstående er det vores opfattelse, at anmeldelsen af skaden er sket for sent og derfor forældet både i henhold til den 2-årige og den 5-årige forældelsesfrist i Forsikringsaftalelovens § 29 og vi fastholder derfor vores tidligere afgørelse."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**§ 14. Forældelse**

Hvis den forsikrede har krav på ulykkesdækning og undlader at fremsætte kravet før sin død, bortfalder dette ved den forsikredes død.

Øvrige krav, der er begrundet i forsikringsaftalen, forældes i henhold til Forsikringsaftalelovens § 29."

Nævnet udtaler:

Nævnet bemærker, at klageren ikke - på grund af sine gener efter ulykken den 18/1 1999 - kunne klare sit arbejde som køkkenleder og pædagogmedhjælper, hvorfor hun blev opsagt med fratrædelse den 1/10 2001. Da nævnet finder, at klageren i hvert fald på dette tidspunkt har haft grund til at tro, at ulykkestilfældet i 1999 havde resulteret i en skade, der kunne give anledning til et krav mod selskabet, kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at et eventuelt krav er forældet i henhold til forsikringsaftalelovens § 29's 2-årige forældelsesregel.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand